

Kommen, min faders välsignade

1. O lå - tom oss sjun - ga en hem - lands - sång, In - stäm - men med fröjd - fullt ljud.
2. Då ö - gat skall tin - dra af him - melsk glans, Och hjer - tat af gläd - je slå;
3. Den sta - den är till - redd så - som en brud Och glän - ser af ä - delt guld.
4. Af dyr - ba - ra ste - nar dess mu - rar stå Och ski - na som mid - dags - sol.
5. Snart ge - nom dess por - tar vi tå - ga fram Att sam - las vid lif - sens elf;

Visst kän - nes vår re - sa båd' svår och lång, Men Je - sus snart gif - ver bud:
Ja vi sko - la lö - pa i fröj - de - dans, När hem - met vi skå - da få.
Dess tem - pel är lam - met, dess sol är Gud; Af här - lig - het är den full.
På gyl - le - ne ga - tor mång' hel - gon gå Hof - ver - an - de för Guds stol.
Snart sko - la vi der i - den säl - la hamn Väl - kom - nas af Je - sus sjelf.

9

Kom - men, min fa - ders väl - sig - na - de; Ett ri - ke är er till - redt

13

Allt i - från verl - dens be - gyn - nel - se— O kom - men, be - sit - ten det.

Text och Musik: Andrew L. Skoog (1856–1934), 1882

Källa: Jubelklängen, 1896 (nr 91)